

چرا باید پیشینه کشور از جمله پیشینه باستان و دوره معاصر را زنده نگاه داشت؟

چرا باید تاریخ کشور را بررسی کنیم؟

شاید شما بارها از دیگران شنیده باشید که میگویند: ما نباید وقتمان را در تاریخ گذشته هدر

دهیم و با یک ژس مدرنیته گرایی صحبتشون را تمام میکنند

امروز پارسیان دژ قصد دارد به این امر پاسخ دهد

چه می شود که یک کشور رو به دیکتاتوری میرود؟ و یا یک کشور تجزیه و یا یک کشور از

شدت وضعیت برهانی اقتصاد سقوط میکند؟

تمام این نکات مربوط می شود به بی تجربگی مردم آن ملت ها با برخورد با مشکلات

کشورشان

واین عامل هشتاد درصد از آسیب های اجتماعی است

خب حالا ما چگونه میتوانیم جلوی اسن آسیب ها را بگیریم؟

جواب این سوال در بررسی تاریخ یک کشور است، یعنی اگر یک ملت تاریخ خود را مورد بررسی قرار دهد میتواند به راهتی آن مشکلات را پشت سر بگذارد.

حال کمی بحث را تخصصی تر میکنیم

عهدنامه ترکمنچای، جدایی آذربایجان و بحرین و ترکمنستان و دیگر مناطق از کشور از تیره ترین نقاط تاریخ کشور است خب ما اگر به بررسی این فجایع پردازیم خواهیم فهمید که دست انگلیس در تمام این معادلات در کار و این دولت کثیف تمام این برنامه ها را طرح ریزی کرده است

اگر ما دقت کنیم بعد از سقوط حکومت قاجار تا به حال ما شاهد آن هستیم که دست حکومت انگلیس از ایران کاملا کوتاه شده و این دلیلی ندارد جز بیدار ماندن حافظه تاریخی ملت بزرگ ایران

حال شما فرض کنید همان اشتباهات دوباره تکرار شود آیا فکر میکنید دیگر چیزی از ایران ما بماند؟

به طور مثالی دیگر: پاپک خرمدین خود یکی از ایرانیانی بود که بیداری حافظه تاریخی و بررسی حوادث حمله اسکندر به ایران و جانفشانی ایرانیان آن زمان بعد از فتح اسکندر، توانست قیامی نو دراندازد تا قیام های بعدی آن اعراب را از کشورمان بیرون کنند چرا افغانستان هنوز دچار وظعیتی اصف ناک است؟ دلیلش در این است که هنوز دچار جاهلیت زمان اعراب است و هرگز تاریخش را به عنوان درس عبرت در نظر نگرفته و سعی

دارد تا با دخالت جوامع غربی مشکلاتش را رفع کند که اگر این روند ادامه پیدا کند هرگز افغانستان دچار ثبات نمی شود.

تاریخ کشور به معنای هویت آن کشور است که اگر فراموش شود آن کشور رو به تباهی می رود و هزاران بار قاجارها تکرار خواهند شد.

افتخار ما ایرانیان تاریخمان است

که اگر کوچکترین خدشه ای به آن وارد شود باعث خطراتی زیادی میشود

اگر یاد کورش بزرگ، آریو برزن، آذرمی دخت و پاپک خرمیدین از یادها برود ما دیگر چیزی برای بالیدن به آن نداریم

چرا از تمدن بزرگ مصر یک کشور با نام (الدوبل العربی مصر) بر جای مانده؟

چرا مردمی با این ثوابقی باید به عربی صحبت کنند و یک زبان ملی ندارند؟

آیا آن ها میتوانند به تاریخ از دست رفتیشان بنازند؟

ولی ایران با داشتن افرادی مانند فردوسی بزرگ ، سعدی ، حافظ، خواجهی کرمانی زبان فارسیمان زنده نگاه داشته و با افتخار میتوانیم بگوییم که هنوز فرهنگ ایرانی زنده است

از تمدن باستانی جهان تنها ایران توانسته که هنوز روی هویت اصلی خود بماند

چون خدای ایران هنوز با ایران است

WWW.PARSIANDEJ.IR

بگوئید این جمله در گوش باد چو ایران نباشد تن من مباد